

متن پرسش

سلام استاد عزیز تر از جان! کتاب ادب خیالتان را نوشیدیم. یک سوال از محضران دارم دانشجویی که می‌خواهد کار تربیتی عمیقی را انجام دهد، به نظر شما، دوران ابتدای جوانی اش را فقط به کسب علم و جمع آوری ابزار های علمی، تقویت مبانی، یادگیری اصول تربیت اسلامی، به قول خودتان عالم دار شدن و.. سپری کند و پس از ۷_۸_۱۰ سال، قدم در راه تربیت بگذارد، یا از همان ابتدا زمانش را تقسیم کند و بخشی را به کار فرهنگی و بخشی به کسب همان چیز ها که عرض شد، کند؟ زیرا ترسم از آن است که در زمان جوانی که بهترین زمان برای باروری علمی است، با کار فرهنگی در اجتماع، کمی ضعیف شود. به طور کلی زمان اقدام جدی به کار فرهنگی در اجتماع را (به شکل عمیقش) در چه سنی می‌بینید؟ البته با استاندار های خودتان (با افق گام برداشتن برای تمدن سازی در زمان حضرت)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال ما در هر زمانی در سنت‌هایی که در آن قرار داریم می‌توانیم مطابق آن‌ها فعالیت‌های فرهنگی داشته باشیم و در عین حال هر اندازه عمیق‌تر در معارف الهی ورود کنیم، بهتر می‌توانیم به جامعه‌ی خود کمک نماییم. لذا از این جهت نه به کلی از فعالیت‌های اجتماعی، خود را جدا کنیم، و نه تماماً غرق فعالیت‌های اجتماعی شویم و از عمق‌بخشیدن به معارف خود غافل گردیم. موفق باشید